

роки, питання діджиталізації публічно-приватного співробітництва та процедури спрощення стали ще актуальнішими. Це обумовлено тим, що в багатьох ситуаціях оперативність стає критично важливою для людського життя та забезпечення матеріальних ресурсів.

Отже, ППП є одним з найбільш ефективних інструментів для розвитку країни у різних галузях. Оскільки інструмент перекидає дефіцит бюджету за рахунок бізнесу. Механізми публічно-приватного партнерства впливають на ключову роль у зміцненні економічної безпеки як окремих підприємств, так і регіонів у цілому. Вони забезпечують ефективне використання ресурсів, сприяють залученню інвестицій, розвитку інфраструктури та інновацій, що, у свою чергу, забезпечує стійкість економічних систем до кризових явищ. Співпраця між державними структурами та приватним сектором створює умови для реалізації проектів, які сприяють економічному зростанню, підвищенню конкурентоспроможності та забезпечують сталого розвитку. Публічно-приватне партнерство може стати запорукою стійкого розвитку підприємств і регіонів в умовах сучасних викликів економічної безпеки при правильному запровадженні та використанні.

Список використаних джерел:

1. Виноградова Н.В. Механізм державної підтримки проектів державно-приватного партнерства у регіонах. Публічне урядування. 2022. № 2 (30), 16–22. [https://doi.org/10.32689/2617-2224-2022-2\(30\)-2](https://doi.org/10.32689/2617-2224-2022-2(30)-2).
2. Малін О.Л. Аналіз розвитку державно-приватного партнерства в Україні та світі: якісні зміни та головні тренди 2020 року : Аналітичний звіт. Одеса, 2020. 31 с.
3. Скрирнюк О.С. Міжнародно-правова допомога Україні в боротьбі проти російської агресії. *Правова держава. Щорічник наукових праць*. Випуск 33. 2022. Київ: Ін-т держави і права імені В.М. Корецького.
4. Стан здійснення ППП в Україні. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України : веб-сайт. URL: <http://www.me.gov.ua>.

УДК 657.1

*Квірквелія І.І.,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти;
Козіненко А.Ю.,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький*

ЧИННИКИ ВПЛИВУ НА МОДЕРНІЗАЦІЮ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ

Модернізація технічної бази підприємств є стратегічно важливим завданням, яке визначає їхню довгострокову конкурентоспроможність та ефективність у сучасних ринкових умовах. Цей процес залежить від сукупності організаційних і економічних чинників, що забезпечують ефективність планування, впровадження та функціонування нових технологій.

Організаційні чинники є ключовими для успішного оновлення технічної бази. Ефективне управління визначає здатність підприємства чітко розподіляти ресурси, оперативно реагувати на зміни та адаптуватися до нових викликів. Система управління повинна бути достатньо гнучкою, щоб забезпечувати адаптацію до зовнішніх змін, і водночас достатньо структурованою, щоб гарантувати чітке виконання стратегічних рішень. Кваліфікація персоналу відіграє не менш важливу роль. Впровадження нових технологій потребує високого рівня знань і професійних навичок працівників, а також систематичного навчання та підвищення кваліфікації. Відсутність належної підготовки кадрів може значно уповільнити процес модернізації або знизити її ефективність [1].

Логістична інфраструктура також є вагомим фактором у процесі модернізації. Налагоджена система постачання забезпечує своєчасне надходження необхідних матеріалів і технічного обладнання, що сприяє скороченню термінів реалізації проектів і зниженню операційних витрат. Удосконалення системи управління запасами та логістики дозволяє забезпечити безперервність виробничих процесів, оптимізувати витрати та підвищити ефективність використання ресурсів.

Інноваційність підприємства є вирішальною у збереженні його конкурентоспроможності. Впровадження новітніх технологій у виробничі та управлінські процеси дозволяє підприємствам знижувати собівартість продукції, покращувати її якість та розширювати ринкову частку. Високий рівень технологічної культури підприємства сприяє ефективному використанню технічних засобів і підвищенню продуктивності [1].

Економічні чинники, включно з фінансовою стабільністю, доступом до інвестицій, рівнем рентабельності та державною підтримкою, є фундаментом для реалізації модернізаційних проектів. Наявність достатніх фінансових ресурсів забезпечує підприємствам можливість інвестувати в сучасні технології, навчання персоналу та інші необхідні аспекти модернізації. Відсутність фінансування може суттєво обмежити ці процеси, знижуючи конкурентоспроможність підприємства. Державна підтримка у формі субсидій, пільгових кредитів та інших інструментів сприяє зменшенню фінансового навантаження і стимулює підприємства до інноваційного розвитку.

Рівень макроекономічної стабільності також визначає можливість довгострокового планування модернізації. Стабільні економічні умови дозволяють точніше прогнозувати витрати та результати інвестицій, тоді як нестабільність, наприклад інфляція або коливання валютного курсу, створює додаткові ризики для реалізації проектів [2].

Конкуренція на ринку є стимулом для оновлення технічної бази. Підприємства, які активно впроваджують нові технології, підвищують якість продукції, знижують її собівартість та адаптуються до змін попиту, отримують конкурентні переваги. Натомість відставання у технічному оснащенні може призвести до втрати ринкових позицій.

Ефективна модернізація можлива лише за умов комплексного врахування організаційних і економічних чинників. Узгоджена взаємодія цих елементів

дозволяє підприємствам мінімізувати ризики, оптимізувати витрати та досягти стійкого розвитку, що є основою для їхнього процвітання в умовах сучасного ринкового середовища.

Отже, чинники, що впливають на модернізацію технічної бази підприємств, мають вирішальне значення для забезпечення ефективного впровадження інновацій і підвищення конкурентоспроможності. Всі чинники формують середовище, що сприяє підвищенню продуктивності, оптимізації витрат та адаптації підприємства до змінюваних ринкових умов.

Список використаних джерел:

1. Вараксіна, О., Касьян, О., & Шевченко, В. (2021). Теоретичні підходи до матеріально-технічного забезпечення підприємства. *Економіка та суспільство*, (24). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-24-6>.
2. Свиноус І.В., Гаврик О.Ю., Биба В.А. Організаційно-економічні підходи до технологічного оновлення діяльності сільськогосподарських підприємств. *Інноваційна економіка*. 2019. №7-8. С. 57-63.

УДК 334.021.1

*Лейбенко А.О.,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький*

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

Управління інноваціями в умовах цифровізації характеризується низкою специфічних особливостей, що зумовлюються стрімким розвитком технологій та трансформацією бізнес-процесів. Цифровізація створює нові можливості для підвищення ефективності інноваційного менеджменту, а також викликає потребу в адаптації традиційних підходів до управління змінами в організації.

Основною рисою управління інноваціями в цифрову епоху є інтеграція цифрових технологій у всі аспекти діяльності підприємства. Це передбачає використання великих даних, аналітики, штучного інтелекту, блокчейн-технологій та інших інструментів для оптимізації процесів і підвищення швидкості ухвалення рішень. Такі технології дозволяють не лише прогнозувати ринкові тенденції, але й швидко адаптувати бізнес-моделі до змін у зовнішньому середовищі.

Інтеграція цифрових технологій у діяльність підприємства забезпечує низку переваг, зокрема покращення інформаційної взаємодії між етапами життєвого циклу продуктів чи послуг. Цифрова трансформація дозволяє суттєво підвищити ефективність бізнес-процесів завдяки впровадженню інновацій та адаптації бізнес-моделей до вимог сучасної цифрової економіки.

Відповідно до досліджень, швидкість впровадження цифрових технологій у підприємства залежить від двох основних чинників. Перший – це внутрішні